

Autotallista unelmasalonki

– En tarvitse muuta kuin tämän oman pikku kampaamon. Tärkeintä on, että on tytyväinen elämäänsä ja pitää todella siitä, mitä tekee, sanoo Riitta Turpeinen.

Vantaan Askiston hiljalleen mutkittelevilla kaduilla elää idylli, jonka vertaista saa hektisistä kaupunkikampaamoista etsiä. Omakotitaloja toisen peräen ja verkkailesti käskädessä kulkeviä perheitä sekä autolleja, joissa yleensä rassataan autoja ja polkupyörää. **Turpeisten** autottilissa ei rasvatahroja näy, vaan siellä keskitytään aivan muuhun. Ensin oli talo, sitten tuli mies ja lapset, jotka muuttivat **Riitta** Turpeisen arvomaailman.

– Kun **Inka** syntyi neljä vuotta sitten, laitoin äitiysloman jälkeen oman liikkeen pystyn. Tarkoituksema oli, että kun vanhempi lapsemme menee kouluun, on koton aina joku katsonmassa, että kaikki on hyvin, **parturi-kampaamo** **Riittukan** Riitta kertoo.

Riitta on järjestänyt elämänsä niin, että kaikki tärkeä on lähellä. Oma äiti asuu kävelymatkien päässä, lasten tarhat ja koulut ovat kivenheiton päässä ja nyt

oma työpaikkakin rakentui parin asteleen päähän kotiovesta.

– Tarkoitus on, että lasten ei tarvitsisi koulun loputtua tulla tyhjään kotiin. Ajattelin pitää siestaa töistä aina puolen päivän aikaan; käydään läksyt läpi ja mietitään, mitä iltapäivällä tehdään, Riitta kertoo.

Riitan mies ei haikale autotallin perään, vaikka ajatus autotallikampaaosta aluksi hämmästyttikin.

– Ensinnäkin ihmetteli, että kuka sitä synti autotalliin tulee kampaamoon. Mutta kun hän näki lopputuloksen, myönsi hän tekeväni aivan oikean ratkaisun, Riitta muistlee.

15 neliön kampaamossa on kaksi asiakaspalikkaa. Jokainen neliö on käytetty harkiten ja pienien tilan sisäilmallaan on kiinnitetty erityistä huomiota koneellisella ilmanvaihdolla.

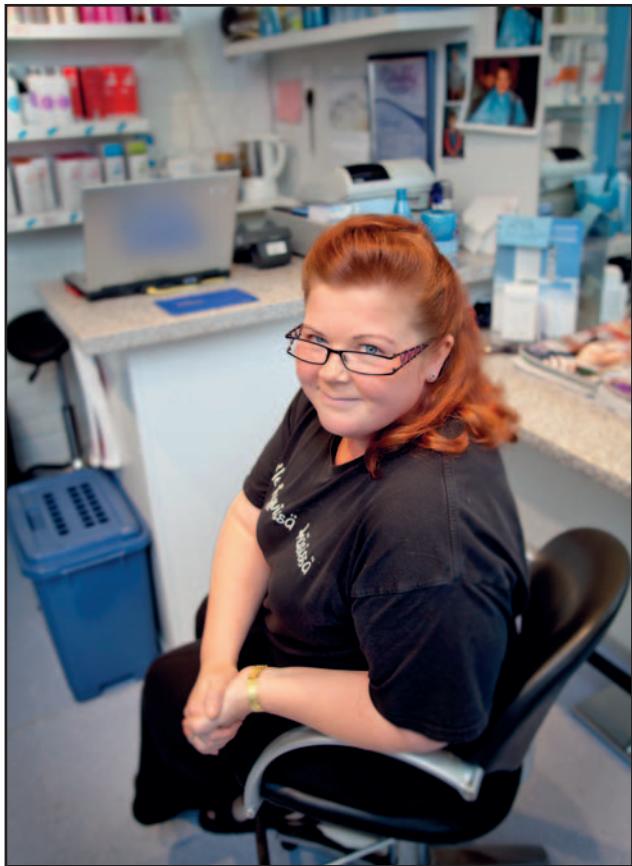
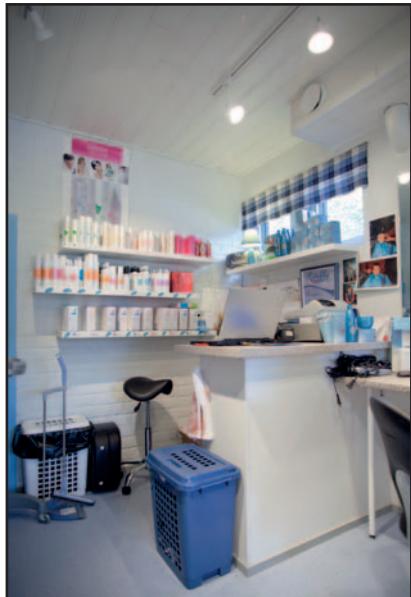
– Nykyään asiakkaille ja kollegoilla on paljon astmaa ja muita hengitysvaikeuksia, joten halusin ehdottomasti *Hyvän Ilman Kampaamon*, jonka **SIM**-tuot-

teet ovat mahdollisimman hajuttomia. Ja on se kiva itsellekin, kun pienessä tilassa voi hengittää vapaasti, Riitta kertoo.

Remontissa täytyi tilaan tehdä vain pari pikku muutosta, koska tallissa oli jo valmiiksi viemäröinti ja vesipiste.

– Menimme rakennusvirastoon talopapereiden kanssa ja sieltä kehotettiin tekemään tallin etusivu uusiksi sekä varmistamaan, että 10 prosenttia pinta-alasta on ikkunaa. Lisäksi rakennusvirasto halusi tarkan tiedon remontin tekijöistä, jotta uudesta liiketilasta tulisi varmasti turvallinen ja toimiva. Sitten sanottiin vielä, että jos ei ole sosialitoja, ei voi ottaa työntekijää.

– Mutta en minä tarvitsekaan muuta kuin tämän oman pikku kampaamon. Teen sen minkä jaksan. Tärkeintä on, että on tytyväinen elämäänsä ja pitää todella siitä, mitä tekee. En ajatellutkaan kurkotella taivasta, vaan tällainen rauhallinen elo, jossa tärkeimmät asiat tulevat ensin, sopii minulle, Riitta filosofoi.

Riitukan Riitta Turpeisella on kaikki lähellä, kun koti on kampaamoseinän takana.